

פְּרֻשֶׁת תְּרוּמָה | תשע"ה

אסור לקרוא בשעת התפלה | נא לשמור על קדושת הגליון

פְּרֻשֶׁת עֵינַי חַמְדָּה

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת תְּרוּמָה - לְקִיחָה אֲמִתִּית

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
שולמית ומרדכי דויטש וב"ב
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואירועים
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
קסיר אפרים וב"ב
י.מ.ש כדורי
אקבלי יוסף חיים בן נסכי

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ינה
אילן בן ג'וליאט

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אלונה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלבד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל- בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
שולו בן מזל פחמינה אליהו בן מאיה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה
דוד בן מיה יעקב בן אסתר
עינת בת רחל ברכה כל עם ישראל

"דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה" (שמות כה, ב)

אמנם מכל הסממנים החיצוניים לא נותר מאומה, אבל דבר אחד נשאר מהערב הזה, והוא עיקרו ותכליתו: הקידושין. החתן והכלה יצאו מן החתונה, כשהם מקודשים ונשואים, ועומדים להקים בית נאמן בישראל!

כך הם חיי האדם: חי הוא את שנותיו הקצובות לו בעולם הזה, אוכל ושותה, שמח ועולץ, שר ורוקד. חולפות אותן השנים, האולם מתרוקן ואורותיו כבים, מן האוכל נותרים שיירי עצמות, והדבר היחיד שנותר הוא הקידושין – אלו הן המצוות שיישם האדם בחייו! קדושת ישראל לאלוקיו.

רק את הקידושין הללו לוקח הוא עימו לעולם הבא! כפי שאומרת המשנה באבות (ו, ט): "בִּשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל הָאָדָם אֵין מְלִין לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרָגְלִיּוֹת, אֶלָּא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד".

נמצא, כי כל השקעה שהיא בתחום הרוחני ובענייני קדושה, ויהיה מחירה אשר יהא - אין היא בגדר של נתינה אלא לקיחה, שכן אלו הדברים היחידים, שיעמדו לאדם בעת פקודה ולאחר אריכות ימים ושנים.

מדוע נאמר בתורה הקדושה "וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה" ולא "וַיִּתְּנוּ לִי תְרוּמָה", בנוסח המתאים יותר לגבי תרומה?

אין זאת, אלא משום שהנתינה של האדם לעניינים רוחניים אינה אלא לקיחה, שכן כל מה שהאדם נותן ומשקיע בעולם הזה עבור קיום התורה והמצוות, הוא לוקח אתו לעולם הבא, וכל השאר נעלם כאבק הפורח.

וזהו מה שאומרת הגמרא (עירובין נד.): "אמר ליה שמואל לרב יהודה: שינא, חטוף ואכול חטוף ואשתי, דעלמא דאזלינן מניה כהלולא דמי". כלומר, חטוף ואכול חטוף ושתה, כי העולם הזה, שאנו הולכים ממנו, דומה לחתונה.

ביאר הרב דן סגל שליט"א, שבשעת החתונה האולם גדוש אנשים, קולות השמחה והצהלה נשמעים ברמה, התזמורת מנגנת בקול גדול, המאכלים כיך המלך, הכול זוהר ונוצץ ומאיר.

אך זמן קצר לאחר תום החתונה, בבת אחת הכול נעלם כלא היה, האולם שומם וחשוך, האורחים הסתלקו איש לדרכו, אי סדר שולט בכל פנה, שאריות אוכל פזורת על השולחנות הריקים, והמראה כולו אינו משובב נפש.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי

21/02/2015		ב' אדר תשע"ה	
פרשת תרומה			
הפטרה: "וה' נתן" מלכים א,ה			
ר"ת	יציאה	כניסה	
18:45	18:06	16:55	י"ם
18:41	18:03	17:12	ת"א
18:42	18:04	17:12	חיפה
18:44	18:06	17:14	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – תרומות ומעשרות- חלק ב'

כיצד יש להפריש תרומות ומעשרות ואם אין בידו את הנוסח? ומה הדין של אורח אצל בעל הבית?

? שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

! תשובה:

האומר את נוסח ההפרשה הכתובה בסידור, צריך להבין את מה שהוא אומר, ובדיעבד, מעשיו הועילו לתקן את הפירות. **מקורות:** שו"ת מנחת שלמה ח"א (סימן נג אות א, וסימן סב אות י). ספר מצוות הארץ- כהנא (עמוד כח).

אדם בהיותו בדרך והזדמנו לו פירות טבל ורוצה להפריש מהם תרומות ומעשרות, אך אינו יודע את נוסח ההפרשה בע"פ, יכול להפריש יותר מאחוז אחד של הפירות, וליחד פרוטה לחילול מעשר שני, ולומר: "כל ההפרשות וחילול מעשר שני יחולו כמו שכתוב בנוסח שברשותי כדון". **מקורות:** חזון אי"ש (דמאי סימן טו סק"ו), שו"ת אור לציון ח"א (יו"ד סימן כד), קדושת הארץ (עמוד קלט).

המתארח אצל חברו וחושש שמא המאכלים המוגשים לו אינם מעושרים ואינו רוצה לפגוע בבעל הבית, יכול להפריש בצנעה בתוך צלחתו מן האוכל שהניח שם, מפני שכבר זכה בו והוא נחשב לבעליו. **מקורות:** ירושלמי (פ"ז מדמאי ה"א) שבעל הבית רוצה שיהא לאורח נחת רוח. ונראה, שאף אם המתארח אינו שומר תורה ומצוות, מועילה הפרשת האורח.

ואם בעל הבית מתנגד להפרשת האורח, בספק מעושר מותר לאורח להפריש, אולם בטבל ודאי, יימנע מלאכול, עד שיתן לו בעל הבית רשות לעשר. **מקורות:** קונטרס הליכות שדה (גליון 54 עמוד כא) בשם הגרי"ש אלישיב. וכן פסק בספר קדושת הארץ (עמוד קלג).

נְתִינַת צְדָקָה

מסופר על הגאון רבי חיים מצאנז זצ"ל (חיים הלבשרטאם מצאנז), שלמרות היותו עני מרוד, עם זאת גלגל במשך היום סכומי עתק שהזרימו אליו חסידיו הרבים. הכסף, ששלחו אליו, מצא בין רגע את דרכו אל ציבור גדול אחר, שהצטופף הוא בפתח ביתו - קהל הנצרכים המדוכא, העניים המרודים, היתומים והאלמנות, הנשים הזנוחות והעשירים, שירדו מנכסיהם. פרוטה לא השאיר בידו, וכאשר תם הכסף ועדיין היו עניים שציפו לעזרתם, היה לווה וממשכן את כלי האוכל בביתו, את סכין הכסף, את גביע הזהב שבו היה מקדש, את מעילו, את הכר ואת הכסתות.

פעם שאלוהו בניו: "היכן כתוב, שחייבים ללוות כסף כדי לתת צדקה?". השיב להם רבי חיים: "היכן יש עוד בנים, המבקשים ליטול מאביהם את המצווה האחת והיחידה שיש בו". "אבל לפחות" - ביקשוהו בני ביתו - "שיבדוק בעניים, לדעת אם אינם רמאים". ועל כך הצדיק השיב: "אם אנו נתהה ונבדוק כל אחד אם זכאי הוא למתת ידיו, הרי גם בשמים יבדקו אותנו, אם אנו ראויים למתת ידו של הקדוש ברוך הוא, ואז - אנה אנו באים..."

על מה יש לתבוע

פעם היו בעיר אחת שני גבאים עשירים: רבי ברוך ורבי דב, שהיו חברים וגם שותפים בעסקים מזה שנים רבות. יום אחד נזקק הגאון ר' חיים סולוביצ'יק זצ"ל לסכום נכבד, לתמיכה בישיבת וולוז'ין. נסע רבי חיים למינסק והתארח אצל רבי ברוך וסיפר לו על המצב הכספי של הישיבה שהוא בכי רע וביקש את עזרתו. חשב רבי ברוך ואמר: "אין בעיה, כבוד הרב ישב וילמד, ואנו נראה, מה אפשר לעשות".

לאחר כחודש שואל רבי חיים את רבי ברוך: "מה המצב?". עונה רבי ברוך: "ב"ה, מחצית הסכום כבר בידי! כבוד הרב ימשיך לשבת וללמוד, ואנו נראה מה עוד ניתן לעשות". שמח רבי חיים והמשיך בלימודו. לאחר כחדש נוסף, שאל רבי חיים שוב את רבי ברוך למצב העניינים? הפעם ענה רבי ברוך: "ב"ה, כבר יש בידי את כל הסכום!". שמח רבי חיים ויצא לביתו בשמחה.

לאחר מספר שבועות מגיעים לדין תורה לוולוז'ין שני הגבאים: רבי דב ורבי ברוך. התובע רבי דב, טען, שלמרות שהוא שותף בכל דבר עם רבי ברוך כבר עשרות שנים, התברר לו שלאחרונה הוא עשה עסקה ולא שיתף אותו בכך, עסקה שהיא 'עסקת חיים' - "להציל את ישיבת וולוז'ין!". התברר, שרבי ברוך נתן בעצמו את כל הכסף להצלת ישיבת וולוז'ין, ולא שיתף אף אחד, אפילו לא את שותפו לעסקים מזה שנים רבות!".

שאל רבי חיים את רבי ברוך: "אם נתת את כל הכסף מכיסך, מדוע החזקת אותי בביתך חודשים? היית יכול לתת לי מיד את הכסף?". ענה רבי ברוך: "האם הרב חושב, שזה עניין קל לתת סכום כסף כל כך גדול? בתחילה עבדתי על עצמי להוציא מחצית הסכום, ובחודש השני - את המחצית השניה".

גמ"ח מעדני המלך - "תורת מרן" מזמין את הקהל הקדוש להאזין למאגר ענק של שיעורים מיוחדים ממרן זצוק"ל בשלל נושאים (כולל שיעורים נדירים!!!) המעוניינים להעתיק את החומר הנ"ל לרשותם (ללא תשלום!!!) יפנו לטלפון: 052-7190323

<p>מנויים</p> <p>לקבלת העלון חנם ב-email: מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com</p>	<p>הקדשת העלון</p> <p>נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673</p> <p>כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805</p>	<p>לשאלות בהלכה</p> <p>לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144</p>
---	---	---

הרב יעקב בער רוזנבוים זצ"ל האדמו"ר מנדבורנה - נולד בסירט בשנת ה'תר"צ (1930). בזמן השואה נזהר לבל ייכנסו לפיו מאכלים אסורים. לאחר המלחמה סייע ליהודים בהברחת הגבול, שהיה בשליטת הקומוניסטים. בשנת ה'תש"ו (1946) החליט לעלות לא"י והצטרף לאוניית מעפילים. בספינה בנה חדרון מקרטונים ולא יצא ממנו כדי לא להיכשל במראות אסורות. בהגיעו לירושלים היה מתמיד בלימודו וישן רק שעות בודדות ביממה. הרבה בתעניות ובסיגופים.

בשנת ה'תש"ט (1949) עלה אביו לישראל והתיישב ביפו. ר' יעקב עבר לגור עמו והקים עמו את ישיבת "מאמר מרדכי" ביפו. בשנת ה'תש"כ (1960) עבר לגור בבני ברק. לאחר פטירת אביו בשנת ה'תשל"ח (1978) מילא את מקומו והרחיב את החסידות ואף ליטאים הצטרפו לחסידות. בזמנו נבנתה קריית נדבורנה וביה"כ הגדול של נדבורנה בפאתי שיכון ויז'ניץ בבני ברק ("היכלי רוזנטל"). נהג לעשות תענית דיבור בימי שני וחמישי וכן מראש חודש אלול עד אחרי יום כיפור. **שקדן עצום. גאון בנגלה ובנסתר. עסק בקירוב רחוקים. רבים פנו אליו ונושעו. בעל רוח-הקודש. ענוותן מופלא. פיזר כספים בהצנע לכת וגמל חסדים.** נפטר ב-ז' אדר ה'תשע"ב (2012). חי כ-82 שנים. ציונו בהר-הזיתים שבירושלים.

אביו: ר' חיים מרדכי רוזנבוים. **אמו:** מרת סימה רייזל (בתו של רבי אליעזר זאב מקרטשניף). **אשתו:** בתו של ר' משה הערש. **מרביתיו:** ר' יוסף צבי דושינסקי. **חברותא:** המקובל ר' אשר זעליג מרגליות. **מתלמידיו:** ר' נתן נטע לנדמן (מרבני חולון), ר' צבי גלבשטיין (רב קהילת בית וגן באלעד), ר' יוסף מוגרבי (מחולון). **בניו:** ר' אליעזר זאב (חתן ר' אהרן צבי וויצנר אב"ד פשמישל. כיהן כרב הקרייה בב"ב וממשיך מקום אביו). ר' מאיר יצחק אייזיק (חתן ר' זאב טברסקי. שימש כאדמו"ר בירושלים לאחר פטירת אביו). ר' אשר ישעיה (חתן ר' יהושע רוזנברגר. שימש כאדמו"ר בביתר לאחר פטירת אביו). ר' יוסף נפתלי (חתן ר' משה אליקים בריעה כהנא מספינקא. שימש כאדמו"ר באלעד לאחר פטירת אביו). ר' ישראל (חתן ר' חיים אליעזר הורנצ'יק, משגיח בישיבת נדבורנה). ר' אהרן דוד (חתן ר' צבי אלעזר ספרין מקומרנה בני ברק). ר' שמואל שמעלקע (חתן ר' מנחם דוד משאץ-ויז'ניץ). **חתניו:** ר' שלום אהרן אשכנזי (ר"י נדבורנה, בנו של ר' אלימלך אב"ד מלבורן), ר' זלמן שפירא (בן האדמו"ר מנארול), ר' אשר אנשיל כ"ץ (נכד האדמו"ר מתולדות אהרן-ירושלים) ור' נפתלי שיינבאלג (בן רבה של עדזשווער-אנגליה).

הגאון החסיד רבי חיים דוד קובלסקי שליט"א ראש בית המדרש 'מאורות הדף היומי' סיפר: את סוד התרחקותו מקשר גשמי אל האכילה, למד אבי מורי הגאון החסיד זצ"ל, שהיה מקורב במאוד לרבינו בימי חורפו. רבינו, שכל ימיו ולילותיו ספון בעבודת קונו, אין לו פנאי להיכנס למטבח שבביתו. פעם, נקלע אורח למעון רבינו, ואיש מבני הבית לא היה שם. **שינה רבינו ממנהגו לכבוד האורח ונכנס למטבח להכין לו משקה. אלא שמצא עצמו נבוך, כי אין הוא יודע, היכן מיקום הכלים החלביים והכלים הבשריים...**

בימי השבעה, העידה הרבנית הצדקנית תלית"א, כי פעם, בעת שנחלשה, ביקש הרבי לסייע לה ולהכין עבורה משקה חם. כדי לבצע את המשימה, שאל אותה: **"כיצד מעמידים מיחם!?"** והיא נענתה ואמרה: "לא, זה תפקיד שלי"... **עד כדי כך היה מרוחק אפילו מהפעולות החומריות היומיומיות הפשוטות, ועד כדי כך היתה עמידתה לימין קדשו, לאפשר לו להיות מובדל ומופרש מכל ענייני החומר.**

ויפר ר' אשר אנשיל כץ חתן רבינו: רבינו לא היה יושב כל שבעת הימים מחוץ לסוכה, כששהה מחוץ לסוכה היה עומד. באחד מימי הסוכות ירד גשם זלעפות. חולפות עשר דקות ועוד עשר, כבר מחצית השעה חלפה וכבר כמעט שעה, והגשם ממאן להיפסק. רבינו ממתין בסבלנות מחוץ לסוכה בעמידה, ממתין לתום הגשם, אך זה לא נראה באופק...

"באותו זמן הייתי חתן של רבינו. העזתי וניגשתי אל הצדיק, ושאלתי, הרי כבר חלפה שעה מתום התפילה, והיינו רוצים לערוך סעודה, שהיא שמחת יום טוב אך הגשם מפריע. הרי ידועים סיפורי מופת מצדיקי קמאי, שהיו מוציאים מטפחת, מנפנים בה אילך ואילך, והשמים היו מתבהרים מיד. שמא יראה לנו השווער גם כן מופת כזה? תשובתו הפתיעה אותי, 'בוא אתי', כך אמר, ניגשנו אל החלון הגדול שבסוכה ורבינו הרים עיניו אל השמים השחורים מעננים. **לאחר חצי דקה הוריד רבינו את עיניו הקדושות, ובתוך רגע כמימריה פסק הגשם מיידיתי!**" הרב כץ מוסיף: **"זה לא סיפור, זו לא גוזמא, זה לא אגדה – אני הייתי שם, וראיתי במו עיניי!"**

לכל יהודי באשר הוא, רבינו מסר את נפשו להושיעו מצרתו ולחלצו מן המיצר. סיפר אחד בעניין קרובת משפחתו שחלתה ל"ע במחלה האימה באחד מאיבריה, עד שנאלצו לכתות האבר כליל ולהצמיד אותה למכשיר רפואי, בניתוח בן שמונה שעות. היא מיאנה לעבור הניתוח והעדיפה לחיות את שארית חייה בכבוד, מאשר להגיע לכזה מצב סיעודי. היהודי הלה בעל המספר נכנס אל הקודש פנימה, והחל לפתוח את פיו בבכי רב באוזני רבינו. וכך המשיך לבכות ולהתחנן על חייה.

רבינו הזדעזע מאוד, ליבו הרחום והכואב בצרותם של ישראל לא יכול היה לסבול כגון-דא. ואמר: "תמתין כאן!". המתין היהודי הלה עשרים-וחמש דקות, ואז שב הרבי אל חדרו, כשפאותיו רטובות מהמקווה ואמר: **"בסייעתא דשמיא, הצלחנו להזיז את זה שמאלה. כעת לא יצטרכו לכתות, והכל על מקומו יבוא בשלום!"** היהודי הלה המשיך לאמר: "רבי, מחר יש ניתוח של שמונה שעות". נענה רבינו והשיב בפסיקה: **"לא יהיה שמונה, יהיה חמש! ושיהיה בהצלחה"...** בידינו של היהודי הלה נתונים שני הצילומים, זה שלפני הבטחת הרבי וזה שלאחריה, ובמו עיניו חזה בשינוי הדרסטי ובהתקדמות הרפואית.

מעשה בסבל פשוט עני ואביון בעיר קראקא שבארץ פולין, יהודי פשוט, שהקפיד על שמירת התורה והמצוות ועל דקדוק ההלכה, כפי מה שלמד בבית אביו. על אף שמעולם לא למד תורה לא בישיבה ולא בבית המדרש, הייתה 'יראת שמים' מפעמת בקרבו, והשתדל בשמירת הדת כפי רמת ידיעותיו. סדר יומו היה פחות או יותר קבוע, לאחר תפילת שחרית וטעימת פת שחרית היה יוצא אל השוק בבגדי עבודתו, כשחגורתיו וחבליו קשורים למותניו, ושם עושה את מלאכתו נאמנה. היו לו מספר לקוחות קבועים, שנצרכו להובלת סחורה על בסיס יומי קבוע מבית היוצר אל בית הסוחר, ועוד כיוצא באלו. ומלבד זאת היו גם הרבה לקוחות 'מזדמנים', אנשים שהגיעו לקראקא, שהיתה בימים ההם עיר ואם בישראל, ונצרכו לסחיבת משאותיהם.

לקראת ערב, עם סיום עבודתו הקשה והמפרכת, נכנס לביה"כ לתפילת 'מנחה מעריב', ולאחריה נהג היה לסגור את היום בביקור 'בבית המרזח' המקומי, שם כילה את פרוטותיו הספורות שהרוויח במשך היום עם חבר מרעיו על כמה 'כוסיות' טובות, כשלאחר מכן סחב את עצמו בקושי עד פתח ביתו, וכך עלה על יצועו עייף ושתוי למחצה, כדי לאגור כוח ליום עבודה מפרך נוסף, וחוזר חלילה...

יום אחד, היה זה יום חמישי בשבוע לפנות ערב, כשיצא מבית הכנסת אחר תפילת מעריב, בעודו צועד כהרגלו אל 'בית המרזח', ולשונו כבר מיובשת בחיכו בצימאונה אל הטיפה המרה... שומע לפתע קול צעקת אשה אחת מנשות העיר שהכירה אותו ואת הרגלו, וקראה לעברו: "כיצד מרשה אתה לעצמך לבזבז כך את כספך על הוללות ושתיות משקאות חריפים בבית המרזח, בשעה שאצלי בבית אין עדיין אפילו 'נרות' לשבת קודש, שלא לדבר כבר על חלות ויין ושאר צרכי השבת?".

הרגש היהודי ניצת בלבו של הסבל, ולשמע צעקותיה של אותה ריבה וצער המשפחה המסכנה סב על עקבותיו, וללא אומר ודברים נתן לה לאותה אשה את כל הכסף שהרוויח בפדיון אותו היום, כך שנשאר ללא פרוטה בידו, ונאלץ לוותר על הביקור היומי במסבאה... בלית ברירה המשיך מיד לביתו ועלה על משכבו בפה יבש וצחיח, אך מלא סיפוק על המצווה הגדולה שנפלה בחלקו.

רב העיר קראקא באותם ימים, היה רבינו משה איסרליש צוק"ל (הרמ"א זיע"א), שהיה ידוע ומפורסם בגדלותו ובגאונותו. בשעות הקטנות של הלילה, לאחר עריכת 'תיקון חצות' כדת וכדין, היה נוהג הרמ"א לעסוק בלימוד תורת הח"ן בסתר ובהשקט. הוא היה 'מקובל' גדול אשר ידיו רב לו במכמני אותה חכמה, ואף חיבר שני ספרים חשובים בתורת הנסתר, ופירוש על הזוהר הקדוש.

והנה באחד הלילות, בטרם עלות השחר, היה הרמ"א אחוז שרעפי קודש, כשכולו מתעמק במאמר אחד מופלא שבזוהר הקדוש. לפתע רואה הוא את אותו 'סבל' עומד ניצב עליו, ומבקש לדבר עמו בפרטות, היות שיש לו עבורו שליחות קודש מבית דין של מעלה! הצדיק לא נתן לאיש להפריעו מתלמודו, וגער בו, על שההין להגיע בשעה שכזו, וציווהו לבוא בעת 'קבלת קהל' באולם בית הדין הצמוד לביה"כ הגדול. לאחר שעזב החל הרמ"א להרהר, כיצד נכנס לכאן? הרי דלת הבית נעולה כל העת, ואף אחד לא פתחה! כיצד נכנס ויצא אותו סבל? הוא קם וניגש אל הדלת, ומצאה נעולה כפי שנעלה אמש! הוא התפלא מאוד בדבר ועשתונותו נבוכו.

בהגיעו עם שחר לתפילת שחרית בבית הכנסת, ניגש לחפש אחר היהודי הסבל, ומשלא מצאו החל לברר אודותיו, והנה נודע, שבזה הלילה נסתלק ונפטר לבית עולמו, ויהי לפלא. באותו יום יצאה הלווייתו של הסבל מביה"כ הרמ"א, ונקבר בבית החיים העתיק שבקראקא. ויהי בלילה השני עם שחר, שוב חוזר על עצמו אותו מחזה, בעוד הרמ"א עסוק בלימודיו, מופיע שוב לפניו אותו סבל, ובהכנעה ודרך ארץ ביקש למסור לו את שליחותו מבית דין של מעלה!

הצדיק התפלא מאוד, והחל לשאול ממנו מספר 'שאלות'. ראשית, שאל, "כיצד ייתכן שתיכף אחר שנפטרת מזה העולם, מיד נשלחת לכאן בשליחות הפמליא של מעלה? מה נעשה בדיןך? כיצד תיקנת מהר כ"כ את מעשיך אתה, שנבחרת כבר לבצע שליחויות קודש עבור הבית-דין?". הסבל ענה על כל שאלותיו של הרמ"א, וסיפר, כשהגיע לפני הבית דין ונשאל בדין על כל עסקיו ומעשיו, אמר: "יהודי פשוט הייתי, ויהודי פשוט נולדתי, לא ידעתי הרבה בימי חיי, אך כמה שידעתי השתדלתי לשמור ולקיים כראוי!".

משבדקו את מעשיו, לא מצאו עבירות קשות בידו, ומאידך גיסא, האירה לפניו זכות אחת באור צח ומצוחצח, היתה זו זכות אותה 'מצוות צדקה' שנתן לאשה העניה לצרכי שבת את כל כספו ורווחיו, פדיון עבודתו שבאותו יום, תוך שהוא מוותר על כל שתייתו באותו היום. עתה בעולם האמת נודע לו, שאותה אשה צדקנית היה בה ניצוץ גלגול של 'אסתר המלכה' ע"ה! שכידוע בכל שנה ביום היארצייט חוזרים ודנים את הנשמה בדינה, ומדי שנה בשנה מעמיקים עמה יותר את הדין כדי שתוכל להגיע למדור גבוה יותר. באחת השנים, כשדנו את אסתר המלכה, לאחר שהיטיב הסגור לציין את גודל מסירות נפשה בעמידתה האיתנה בכל ניסיונותיה הקשים בבית המלך אחשוורוש וכו'. העלה המקטרג בין הדברים, שאומנם סבלה שם בבית המלכות ייסורים רבים וקשים וניסיונות עצומים, אבל הכל היה מתוך עושר רב, ומעולם לא נחסר לה כלום בעולמה, ולא עברה את ניסיון העוני!

ואשר לכן, איננה ראויה למעלה עליונה יותר שרצו להעלותה, כאשר עדיין לא הוכיחה, שתעמוד גם בניסיון העוני! – ולפיכך שלחיה להתגלגל שוב בעולם הזה, ולעמוד בכור מבחן ניסיון העוני, כדי שלאחר שתעמוד גם בניסיון זה, תהיה ראויה וזכאית להתעלות למעלתה הגדולה למקומה הגבוה, שהוכן בעבורה. ובכך שנתן לה לאותה אשה, גלגול אסתר, את הצדקה להוצאת השבת הייתה לו זכות גדולה במצווה זו, שמלבד עצם הצדקה שבזה, סייע לאותה צדקת בעולמה, ונעשה לו בזה תיקון גדול!

<p>הרב שבתי בן אסתר אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעילה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעילה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעילה ע"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת נתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>
---	---	---	---	---